

sættes til 3 pCt. af Vurderingssummen. Jeg kan foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Dinesen: Som Medlem af Finansudvalget, der har behandlet Sagen, kan jeg give min Tilslutning til de Indstillinger, der her forelægges, fordi jeg finder, det baade er et rigtigt Forslag og, vil jeg haabe, praktisk gennemførligt. Jeg skal kun gøre en Bemærkning med Hensyn til et enkelt Udtryk. Der staar i Betænkningen: „Naar Salg af Parceller har fundet Sted, anser Udvalget det for at være formaalstjenligt, at de tilbageblivende Arealer ved begge Gaardene grundforbedres ved Dræning“, og jeg vil da i Henhold til Redaktionen af det Ændringsforslag, der er stillet, bemærke, at det vilde være rigtigt, at denne Dræning, hvorved man grundforbedrede Jorden, kan finde Sted saa tidlig som muligt, for at de paagældende Gaarde saa tidlig som muligt kunne faa Udbyttet deraf, hvilket ikke vil blive til Tab, men i Virkeligheden til Fordel for Statskassen. Den ærede Ordfører omtalte et Forslag, der er fremkommet i Udvalget, og som gik ud paa at stille 120 Tdr. Land af Hovedgaarden Faurholm til Raadighed for et Konsortium af 12 til 16 Arbejderfamilier, der vilde forpligte sig til at drive det nævnte Areal i Fællesskab, og det hedder i det Forslag, der har ligget for: „Ved Overdragelse vurderes Jorden af tvende af Retten udvalgte uvillige Mænd, og i Afgift svares aarlig foruden Skatter og Afgifter 3 pCt. af Vurderingssummen. Saa længe den aarlige Afgift rettidig erlægges, vedbliver Jorden at være i Konsortiets Besiddelse“. Jeg har i Udvalget udtalt, at det ikke var rigtigt at give dette Forslag Tilslutning. Jeg underkender ikke, hvad den ærede Ordfører har udtalt om, at det kunde være af Betydning, at der blev gjort et saadant Forsøg fra socialdemokratisk Side. Vi se ofte, at det bliver fremført, at det er rigtigt at drive Virksomheder ved Fællesdrift, men ligesom den ærede Ordfører tror jeg ikke paa, at et saadant Forslag vil være fornuftigt eller praktisk gennemførligt, og da jeg ikke tror derpaa, har jeg under Forhandlingerne i Udvalget ikke ment, at det var rigtigt at gaa med til et Forslag, der gik i en saadan Retning. Den højtærede Landbrugsminister har jo ogsaa modsat sig det, som det hedder i Betænkningen, og der gives i den Henseende fornødne Oplysninger derom. Men jeg vil dog ikke undlade at tilføje, at saa vidt jeg opfattede Forhandlingen i Ud-

valget, var der en ret væsentlig Grund mere til ikke at fastholde Forslaget end dette, at den højtærede Landbrugsminister modsætter sig det, nemlig den, at Repræsentanten for Socialdemokraterne, der er nævnt af Ordføreren, ikke kunde udtale noget om Muligheden af fra den Side, hvorfra man havde tænkt sig, Konsortiet skulde blive dannet, at stille Garanti for Overtagelsen af Driften af dette ret betydelige Areal. For mig har dette Spørgsmaal en ikke ringe Betydning. Under Forhandlingerne blev det antaget, at Fagforeningerne eller lignende Organisationer maatte være rede til, naar de troede paa Rigtigheden af Tanken om Fællesdrift, at træde til og stille en fornøden Garanti, saa at Staten med Tryghed kunde lade en saadan Værdi gaa over i et eventuelt Konsortiums Hænder, og jeg skønner ikke rettere, end at den Omstændighed, at Tilbud om en saadan Garanti ikke fremkom, var af Betydning for det samlede Udvalg i Retning af, at Forslaget ikke kom frem som Ændringsforslag. Jeg vil kun meget anbefale, at Loven fremmes saaledes, som der her er blevet gjort Indstilling om. Som den ærede Ordfører har oplyst, har dette Spørgsmaal saa ofte staaet paa, og jeg ser ikke bedre, end at den Ordning, der træffes med Hensyn til disse Ejendomme, har noget saa tiltalende ved sig, at Spørgsmaalet for Fremtiden maa være løst.

K. M. Klausen: Blandt de Ting, der ere udtalte i Betænkningen, er navnlig antydnet, at disse Gaarde burde drænes. Jeg har selv set Gaardene og kan bevidne, at Jorden henligger i en sørgelig Tilstand. Dræningen er en Bekostning, der sikkert vil betale sig, ja, den er næsten ligefrem nødvendig, for at Gaardene skulle blive til Fordel for dem, der skulle have med dem at gøre. Jeg haaber derfor, at vi snart kunne faa dem under bedre Kultur ved Dræning. Det er ellers ikke særlig for at sige dette, jeg har bedt om Ordet, det er i Anledning af de Bemærkninger, som ere fremførte i Betænkningen om, at man forsøgsvis skulde overlade et Areal paa 120 Tdr. Land til 12 eller 16 Arbejderfamilier, under Forudsætning af, at disse Familier vilde drive denne Jord i Fællesskab. Grunden til, at dette er kommet frem i Betænkningen, er rimeligvis den, at jeg i Udvalget har fremsat denne Tanke, som er bleven støttet fra forskellig Side, ganske vist af forskellige Bevæggrunde. Nogle have støttet Tanken, fordi de ønskede at se dette Forsøg og troede, at det kunde